

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobkyně: **T. M.**, nar. X, bytem J., P., zastoupena JUDr. Filipem Mochnáčem, advokátem, se sídlem Heršpická 5, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2016, č. j. MV-16895-4/SO-2014,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení a vymezení sporu

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen správní orgán I. stupně) ze dne 16. 9. 2013, č. j. OAM-77275-23/DP-2012, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – účast v právnické osobě.

Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 16. 9. 2013 zamítl žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání dle

citovaných zákonných ustanovení s tím, že žalobkyně nevykonávala funkci jednatelky obchodní společnosti BABCHUK správa nemovitostí s.r.o. a neplní tedy účel povoleného pobytu.

V řízení před správními orgány obou stupňů vznikl mezi účastníky řízení spor o tom, zda žalobkyně plní účel povoleného pobytu na území České republiky.

II. Rozhodnutí žalovaného napadené rozhodnutí

Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyšel ze zjištění, že žalobkyně pobývala na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „výkonný manažer – účast v právnické osobě“ s platností od 20. 12. 2010 do 19. 12. 2012, přičemž dne 4. 12. 2012 podala žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „podnikání – účast v právnické osobě“. Žalobkyně do protokolu před správním orgánem I. stupně uvedla, že v České republice pobývá od roku 2005, kdy se na území dostala prostřednictvím „mafianů“, a že od 18. 11. 2010 působí jako jednatelka v obchodní společnosti BABCHUK správa nemovitostí s.r.o. Při výslechu bylo zjištěno, že si žalobkyně pamatuje jen 3 jména ze 20 jmen jednatelů společnosti. Nevěděla, zda má tato obchodní společnost nějaké zaměstnance ani s jakými nemovitostmi obchoduje, a nevěděla, zda má tato společnost nějaké společníky. O své práci uvedla, že jako jednatelka obchodní společnosti BABCHUK správa nemovitostí s.r.o. vyhledává na internetu nějaké pronájmy prostřednictvím inzerátů realitních kanceláří nebo vyhledává vlastníky, kteří by chtěli pronajmout prostory. Za tím účelem chodí na prohlídky bytů, kde se dívá na elektriku a topení. Následně jde s vlastníkem nemovitosti do sídla obchodní společnosti podepsat smlouvu, kterou připraví právník, žalobkyně však neuvedla jeho jméno. Sdělila, že její plat je 7.120,- Kč měsíčně bez ohledu na to, jestli nějaký pronájem nalezne, a potvrdila, že valná hromada společnosti se koná jednou za dva měsíce, kde se řeší pronájmy a to, co a jakou činnost každý vykonává. Žalobkyně následně doložila smlouvu o výkonu funkce jednatele, kterou uzavřela se jmenovanou obchodní společností, potvrzení o příjmech svého manžela pana S. V., který má příjmy z obchodní společnosti BYELIK INVESTMENT s.r.o. za období leden - březen 2013. Dále předložila přehled vyplacených dávek státní sociální podpory a nájemní smlouvu.

Žalovaný posoudil situaci žalobkyně dle ust. § 44a odst. 3 ve spojení s ustanovením § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., dle nichž platí, že ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo vízum uděleno.

Žalovaný se ve svém rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami žalobkyně, která popírala, že by nevykonávala funkci jednatele v obchodní společnosti BABCHUK správa nemovitostí s.r.o. a vytýkala, že správní orgán I. stupně neobjasnil, z jakého důvodu nepovažuje činnost žalobkyně ve jmenované společnosti za činnost jednatele. Namítala nesprávné právní posouzení skutkových zjištění bez odkazu na konkrétní právní předpis. Uvedla, že je na vnitřní organizaci obchodní společnosti, jaké konkrétní činnosti svěří osobám, které za tuto společnost jednají. Vytýkala, že správnímu orgánu I. stupně není svěřena pravomoc posuzovat otázku činnosti jednatele v obchodní společnosti či spekulovat o tom, jakou konkrétní činnost, který z jednatelů v obchodní společnosti vykonává. Odpovědnost jednatele je dána vůči nejvyššímu orgánu společnosti, jímž je valná hromada a pak vůči příslušným daňovým orgánům, živnostenskému orgánu či rejstříkovému soudu.

Žalobkyně k podanému odvolání doložila výpis z živnostenského rejstříku a smlouvu o nájmu bytu.

Žalovaný k námitce výkonu funkce jednatele v obchodní společnosti BABCHUK správa nemovitostí s.r.o. uvedl, že z provedeného výsledku samotné žalobkyně ze dne 9. 4. 2013 bylo prokázáno, že žalobkyně neplnila účel povoleného pobytu podnikání – účast v právnické osobě, neboť sice měla s uvedenou obchodní společností uzavřenu smlouvu o výkonu funkce jednatele, nicméně během výsledku dne 9. 4. 2013 bylo zjištěno, že nemá informace o tom, jaké zaměstnance či společníky obchodní společnost má a s jakými nemovitostmi obchoduje. Bylo zjištěno, že žalobkyně nevykonává samostatně obchodní vedení společnosti ani tyto činnosti nijak nezajišťuje. Jí popsaná činnost ohledně vyhledávání a prohlídek nemovitostí s tím, že si nepamatovala jméno právníka, který uzavírá s klienty společnosti smlouvy, nevypovídá o tom, že by žalobkyně byla fakticky zapojena do podnikání v obchodní společnosti. Žalovaný s odkazem na ustanovení § 134 a § 135 odst. 1 obchodního zákoníku vyvracel námitky žalobkyně, že správnímu orgánu není svěřena pravomoc posuzovat otázku činnosti jednatele v obchodní společnosti. Pokud by tomu tak bylo, pak by cizinec účel pobytu naplnil již tím, že byl zapsán jako jednatel společnosti v obchodním rejstříku. V této souvislosti žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 82/2011-81, z něhož je zřejmé, že správní orgán je oprávněn zkoumat, zda cizinec uzavřením smlouvy o výkonu funkce s obchodní společností pouze neobcházel zákon s cílem získat na území České republiky povolení k dlouhodobému pobytu. Pokud by správní orgán neměl pravomoc přezkoumávat faktickou činnost žalobkyně jako jednatele ve společnosti, nebylo by možné účel – výkon funkce jednatele prokázat. Správní orgán má pravomoc pro účely posouzení žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu zkoumat nejen formální naplnění podmínek výkonu funkce jednatele, ale i skutečný obsah vykonávané činnosti. Opačný výklad by byl v rozporu se smyslem a účelem zákona o pobytu cizinců, což stvrzuje také rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 32 A 10/2014-31. Účelem pobytu není pouhé zapsání do příslušných rejstříků, aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt na území musí být odůvodněn např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem a tyto činnosti musí být na území České republiky skutečně vykonávány. Podmínkou udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě eventuelně samostatně výdělečná činnost, je splnění formální i materiální stránky podnikání, přičemž formální i materiální stránka této podmínky musí být splněna kumulativně. Z provedeného výsledku však byl u žalobkyně jednoznačně prokázán pouze formální zápis jako jednatelky ve společnosti BABCHUK správa nemovitostí s.r.o., aniž by tuto funkci žalobkyně fakticky vykonávala.

Z uvedeného důvodu žalovaný rozhodl, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

Žalobkyně v podané žalobě tvrdí, že žalovaný dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, z nichž následně dovodil nesprávné právní závěry. Nesprávně hodnotil shromážděné podklady a překročil meze správního uvážení. S tvrzeními žalobkyně a předloženými důkazy se nevypořádal.

Žalobkyně konkrétně namítá, že ze shromážděných podkladů v žádném případě nevyplývá a není zřejmé, z čeho žalovaný vyhodnotil, že žalobkyně nevykonávala činnost

jednatelky obchodní společnosti. Nezdůvodnil, proč nepovažuje činnost žalobkyně ve jmenované společnosti za činnost jednatele společnosti. Činnost žalobkyně tak, jak byla uvedena v řízení, pod činnost jednatele podřadit lze a podřazena být musí. Odkázala na příslušná ustanovení obchodního zákoníku s tím, že tento předpis nestanoví, jaká činnost jednatelem společnosti nenáleží. Je na čistě vnitřní organizaci konkrétní obchodní společnosti, jaké konkrétní činnosti svěří osobám, které za tuto společnost jednají. Tím se žalovaný nikterak nezabýval. Vzhledem k většímu počtu jednatelů citované společnosti je na místě zvážit, že mezi ně jsou vnitřním uspořádáním rozděleny konkrétní činnosti a odpovědnosti. Správním orgánům pak v pobytových věcech není svěřena pravomoc otázku činnosti jednatele obchodní společnosti vůbec posuzovat. Jestliže měly správní orgány pochybnosti o tom, zda jakákoli činnost žalobkyně není v souladu se závaznými právními předpisy, měly se k tomu obrátit na příslušný orgán, který tuto problematiku posuzuje. Naplnění důvodu pro zamítnutí žádosti žalobkyně dle § 37 odst. 1 písm. b) by bylo na místě v případě, bylo-li by zjištěno, že žalobkyně nevykonávala pro jmenovanou obchodní společnost žádnou činnost nebo vyšlo-li by najevo, že je zaměstnána v pracovním poměru, studuje apod. Tedy bylo-li by zjevné, že účast v právnické osobě není skutečným účelem pobytu žalobkyně na území České republiky.

Ze správního spisu je zřejmé, že žalobkyně účel pobytu plní a to i s odkazem na formulaci ustanovení § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, kdy žalobkyně zdůrazňuje, že správní orgán má zkoumat výlučně skutečnost, že žalobkyně neplní účel pobytu nikoli, že tento účel hypoteticky neplnila v minulosti. Žalobkyně má proto za to, že výkladem a postupem správního orgánu I. stupně a žalovaného bylo postupováno v rozporu s ustanoveními zákona o pobytu cizinců a navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalobkyně dále s podanou žalobou podala návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, o němž Městský soud v Praze rozhodl usnesením ze dne 11. 10. 2016, č. j. 9 A 164/2016-28, o dalším opakovaném návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud rozhodl usnesením ze dne 21. 12. 2016, č. j. 9 A 164/2016-51. V obou případech návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl s tím, že žalobkyně netvrdila žádné individualizované okolnosti, z nichž by se dalo usuzovat, že následkem výkonu napadeného rozhodnutí dojde k zásahu do jejich rodinných poměrů.

IV. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě setrval na svých závěrech, vycházejících ze zjištění, která vyplynula z provedeného výsledku žalobkyně dne 9. 4. 2013 a z nichž nevyplývalo, že by žalobkyně byla fakticky zapojena do podnikání v obchodní společnosti BABCHUK správa nemovitostí s.r.o. tak, že by plnila účel povoleného pobytu. Žalovaný opět odkázal na právní závěry učiněné již Nejvyšším správním soudem v rozsudku pod č. j. 7 As 82/2011-81 a v rozsudku č. j. 32 A 10/2014-31, které již řešily otázku, že správní orgán je oprávněn zkoumat, zda cizinec uzavřením smlouvy o výkonu funkce s obchodní společností pouze neobcházet zákon s cílem získat pobytové oprávnění. Žalovaný vzal za prokázané, že žalobkyně nevykonává funkci jednatelky obchodní společnosti BABCHUK správa nemovitostí s.r.o. a neplní účel povoleného pobytu. V daném případě byl prokázán pouze formální zápis žalobkyně jako jednatelky v obchodní společnosti BABCHUK správa nemovitostí s.r.o., aniž by žalobkyně tuto funkci fakticky vykonávala.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

Žalobkyně následně podala další, v pořadí již třetí návrh na přiznání odkladného účinku žaloby. O tomto návrhu soud nerozhodl, neboť přistoupil k věcnému a projednání žaloby.

V. Posouzení věci městským soudem

Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů.

Žaloba není důvodná.

V dané věci je mezi účastníky řízení nesporné a z výpisu z evidence pobytu žalobkyně na území ČR vyplývá, že žalobkyně pobývala na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „výkonný manažer – účast v právnické osobě“ v době od 20. 10. 2010 do 19. 12. 2012. Je rovněž nesporné, že žalobkyně před ukončením platnosti svého pobytu podala dne 4. 12. 2012 žádost o prodloužení doby platnosti uvedeného povolení, a to z důvodu „podnikání – účasti v právnické osobě“. Účel pobytu jak předchozího, tak i případně budoucího, o jehož povolení žádala, dokládala výpisem z obchodního rejstříku a Smlouvou o výkonu funkce ze dne 2. 1. 2013, již podepsala se společností BABCHUK správa nemovitosti, s.r.o. dne 2. 1. 2013, jimiž dokládala své působení jako jednatelky ve společnosti BABCHUK správa nemovitostí s.r.o. od 18. 11. 2010. Článek I. Předmět smlouvy, v bodě 3 specifikuje činnosti žalobkyně jako jednatelky společnosti a následně stanoví její práva a povinnosti v rámci chodu společnosti. Právě k účasti žalobkyně ve společnosti BABCHUK správa nemovitostí s.r.o., jež byla účelem podané žádosti, byla žalobkyně vyslechnuta před správním orgánem I. stupně dne 9. 4. 2013. Do protokolu neuvedla nic jiného, než že je jednatelkou společnosti od 18. 11. 2010, kterou se stala tak, že podepsala smlouvu o výkonu funkce jednatele, přičemž ve funkci jednatelky působila necelý rok, od listopadu 2010 do konce roku 2011. Dále zmínila 20 jednatelů společnosti, neuvedla však žádné společníky ani zaměstnance, pouze konkrétní osobu pověřenou vedením účetnictví. Svou činnost ve společnosti popsala tak, jak ji žalovaný, vycházející ze skutkových zjištění správního orgánu I. stupně, také popsal v napadeném rozhodnutí, tj. že několikrát za měsíc zjišťovala možnost pronájmů bytů na internetu, činila prohlídky bytů a podepisovala smlouvy. Nevzpomněla si však na jméno právníka, který smlouvy připravoval. Od společnosti dostávala plat 7.120 Kč měsíčně.

Soud uvedené podklady nepovažuje za dostatečné k prokázání toho, že žalobkyně na území České republiky fakticky vykonávala činnost výkonného manažera – účast v právnické osobě či že by podnikala účast v právnické osobě způsobem, s nímž zákon o pobytu cizinců spojuje možnost udělení povolení k dlouhodobému pobytu. Žalobkyně neprokázala původní účel pobytu od 20. 10. 2010 do 31. 12. 2010 „výkonný manažer – účast v právnické osobě“ a ani následně svou podnikatelskou činnost - účast v právnické osobě, kdy z důvodu změny právní úpravy od 1. 1. 2011, byl dříve prezentovaný účel podřazen pod „podnikání – účast v právnické osobě.“ Soud vychází z toho, že žalobkyně ve svých tvrzeních prokazuje určitý způsob účasti v právnické osobě, tj. že byla a je jednatelkou společnosti Babchuk správa nemovitostí s.r.o., avšak kromě vyřizování některých „občasných“ záležitostí neuvedla

žádnou činnost, která by k rozhodné době charakterizovala její účast v právnické osobě jako činnost jednatele tak, jak ji žalobkyně dokládala výpisem z obchodního rejstříku a pozdější Smlouvou o výkonu funkce. Předložená smlouva je datována dnem 2. 1. 2013 a smlouvu, která by postihovala jednatelství žalobkyně od 18. 11. 2010 žalobkyně nedoložila. Žalobkyně při svém výsledku, který byl proto logicky hlavním zdrojem poznatků o faktické činnosti žalobkyně, ani neuváděla žádné náplně své činnosti jednatelky tak, jak jsou vymezeny v pozdější Smlouvě o výkonu funkce ze dne 2. 1. 2013, neuváděla žádné okolnosti svědčící o přípravách žalobkyně na jednání valné hromady společnosti, svůj podíl na řídicí činnosti pro společnost, účast na jednání dozorčí rady, pracovní jednání týkající se řízení společnosti apod. To vše by mělo tvořit náplň její činnosti jako jednatelky společnosti dle předložené smlouvy, a proto námitka žalobkyně na to, že je čistě na vnitřní organizaci konkrétní obchodní společnosti, jaké konkrétní činnosti svěří osobám, které za tuto společnost jednají, je tak v podstatě neproduktivní. Žalobkyně totiž nedoložila ani svou činnost dle požadavků a vnitřních zájmů společnosti, ač jí k tomu měl vést zájem o prodloužení pobytového oprávnění. Vzhledem k tomu, že žalobkyni nebyl prodloužen dlouhodobý pobyt na území ČR z důvodu, že žalobkyně neplní účel dříve povoleného pobytu, bylo na správních orgánech, aby posuzovaly nejen současnou situaci žalobkyně, ale i to, zda po dobu, kdy jí svědčilo pobytové oprávnění od 18. 10. 2010 do 19. 12. 2012, účel, pro který toto oprávnění získala, plnila. Žalobkyně ostatně nedokládala ani jinou faktickou podnikatelskou činnost – účast v právnické osobě. Pokud následně až dne 22. 7. 2015 předložila výpis z živnostenského rejstříku, deklarujícího, že sama podniká v předmětu podnikání - výroba, obchod, služby, realitní činnost a práce pro rodinu a domácnost, pak jde o vznik oprávnění datovaný ke dni 10. 6. 2015, který nepotvrzuje účel podnikání, jež měla žalobkyně plnit po dobu povoleného pobytu.

Na základě uvedených skutečností soud přisvědčuje žalovanému v tom, že v řízení nepostačovalo, aby žalobkyně předložila výpis z obchodního rejstříku a že výpověď žalobkyně nepřesvědčila o tom, že žalobkyně od 18. 10. 2010 plní účel povoleného pobytu. K tomu lze jen usuzovat, že ani výše měsíčního příjmu žalobkyně nepřesvědčuje o činnosti žalobkyně s vlivem na chod společnosti.

Výklad žalobkyně, že plnění účelu pobytu je doloženo již tím, že je zapsána v obchodním rejstříku jako jednatelka společnosti BABCHUK správa nemovitostí a že pro ni vykonává určitou občasnou činnost, přičemž o chodu této společnosti měla jen nepatrné znalosti, nepostačuje k naplnění smyslu ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, podle kterého ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů (obdobně ve spojení s § 44a odst. 3 a § 35 odst. 3 zákona povolení k dlouhodobému pobytu), jestliže cizinec neplní účel, *pro který bylo vízum uděleno*. Již Nejvyšší správní soud, např. v rozsudku sp. zn. 7 As 82/2011 judikoval, že účelem pobytu zákonodárce nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, aniž by deklarovaná podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány. Názor žalobkyně, že jen jiný důvod pobytu na území ČR, než který vedl k udělení povolení, by byl důvodem pro postup ve smyslu ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, je vzhledem k uvedenému nesprávný a neodpovídá smyslu a účelu citovaného zákona. Předložení výpisu z obchodního rejstříku a Smlouva o výkonu funkce ve spojení s výpovědí žalobkyně do protokolu nedokládají žalobkyni deklarovaný účel pobytu jako jednatelky obchodní společnosti – „výkonný manažer - účast v právnické osobě“, resp. „podnikání – účast v právnické osobě“.

Z uvedených důvodů Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žalovaný nepochybil ve skutkovém a právním posouzení žádosti žalobkyně o prodloužení dlouhodobého pobytu na území České republiky a napadené rozhodnutí vydal v souladu se zákonem. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 15. srpna 2017

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
V. B.